

Toldlovsrevision, og jeg gad se den Finansminister i hele den vide Verden — jeg har ikke set ham endnu, og jeg tænker, det varer noget, inden jeg faar ham at se —, som under de nuværende handelspolitiske Forhold tør paatage sig at fremsætte Forslag til en virkelig Toldreform. En helt anden Ting er, at Finansministre hjælper sig med en Forhøjelse af Finansolden og et enkelt Sted hjælper sig med noget saa irrationelt som en procentvis Forøgelse af Toldsatser og den Slags Ting; men det er ikke en virkelig Toldreform, en saadan lader sig ikke foretage nu hverken her i Danmark eller i noget andet Land.

Det ærede Medlem vedbliver at sige, at det er Tillægsbevillingsloven, som er Skyld i den store Difference mellem ham og mig med Hensyn til Resultatet af det lige udløbne Finansaars Regnskab. Det kan man naturligvis sige, forsaavidt som man havde afsluttet Tillægsbevillingsloven paa et saa irrationelt tidligt Tidspunkt, at man slet ikke havde faaet de Udgifter med, som i Virkeligheden hørte til Finansaaret 1919—20. Naturligvis kan man sagtens faa et forholdsvis godt Statsregnskab, naar man afslutter uden at have taget med de nødvendige Bevillinger, der skal til for at dække nødvendige Institutioners Forbrug i det afsluttede Regnskabsaar; men Følgen deraf vil jo blot være den, at man gør dette Regnskab gunstigere paa Bekostning af det næste Regnskab, at Udgiften maa føres over paa det følgende Aars Regnskab. Det er dog det ene rette, at man søger saa vidt muligt at holde Udgifterne paa det Statsregnskab, som omfatter det Aar, i hvilket Forbruget er sket.

Tvede: For de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte overfor mine Bemærkninger, bringer jeg min Tak, ligesom ogsaa, fordi de Henstillinger, jeg fremsatte, mulig vil blive taget til Følge. Naar den højtærede Finansminister mente, at Landsoverskatteraadet kunde finde nogen Beføjelse i § 34 i Loven af 1912, kan jeg dog ikke være enig deri. Det hedder i den nævnte Lov: „Endvidere paahviler det Landsoverskatteraadet, enten — hvor det dertil maatte finde Anledning — af egen Drift eller efter Finansministerens Begæring, at undersøge Rigtigheden af de foretagne Ligninger“ o. s. v. Der staar imidlertid ikke et eneste Ord om, at Beføjelsen gælder for andet og mere end det Skatteaar, for hvilket Ligningen gælder. Det kan godt være, at det bliver nødvendigt at give Landsoverskatteraadet saadanne Beføjelser, men saa maa der fremsættes et Lovforslag herom,

saaledes at der er klare og tydelige Paragraffer, hvorigennem der tillægges Landsoverskatteraadet en eventuelt fornøden Beføjelse. Herom maa Lovgivningsmagten være medbestemmende. Landsoverskatteraadet blev oprettet som en Institution, til hvilken Skatteyderne kunde indanke Klager over Skatteansættelsen, altsaa for saa vidt til Værn for Skatteyderne og til Kontrol med Skatteligningen, for at man derigennem saa vidt muligt kunde faa ensartede Ligninger hele Landet over.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Første Næstformand (Trier): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 11½ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920.

Mødet hævet Kl. 5¹⁰.

118. Møde.

Tirsdag den 22. Juni Kl. 1½.

Første Næstformand (Trier): Ved Skrivelse af 16. ds. meddeler Statsministeren, at det under 16. d. M. har behaget Hans Majestæt Kongen at bestemme, at Revisionen af Statshavnenes og Vandbygningsvæsenets Regnskaber for indeværende og efterfølgende Finansaar henlægges fra 1ste Revisions Departement til Hovedrevisoratet for Postvæsenet og for Telegrafvæsenet.